

Vrăjitorul din Oz

Adaptare după L. Frank Baum

Copyright © Catmint Books

Traducerea în limba română

Copyright © Editura Kreativ, 2026

Director editorial: Andrei Timar

Traducere din limba engleză: Járász-Fehér Eszter

Corectură și adaptare: Medana Croitoru

Tehnoredactare: SC Design Solutions Consulting SRL

ISBN 978-630-329-278-6

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BAUM, L. FRANK

Vrăjitorul din Oz / adapt. după L. Frank Baum. -

Livezeni : Kreativ, 2025

ISBN 978-630-329-278-6

821.111

www.editurakreativ.ro

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin Editurii Kreativ.
Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată
sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloace electronice,
mecanice, fotocopii, înregistrări sau altele, fără acordul scris
al Editurii Kreativ.

Cuprins

Capitolul 1	
Ciclonul.....	5
Capitolul 2	
Întâlnirea cu muchinezii	10
Capitolul 3	
Spre Orașul de Smarald	16
Capitolul 4	
Întâlnirea cu Sperie-Ciori.....	21
Capitolul 5	
Omul de Tinichea	28
Capitolul 6	
Leul cel fricos	34
Capitolul 7	
Câmpul de maci	41
Capitolul 8	
Regina șoriceilor de câmp.....	47
Capitolul 9	
Păzitorul porții	52
Capitolul 10	
Minunatul Oraș de Smarald al lui Oz.....	57
Capitolul 11	
Vrăjitoarea cea rea de la Apus	68
Capitolul 12	
Salvarea.....	83

Capitolul 13

Întoarcerea maimuțelor înaripate 90

Capitolul 14

Adevăratul Oz 95

Capitolul 15

Magicianul 100

Capitolul 16

Ziua adevărului 107

Capitolul 17

Orașul de Smarald rămâne în urmă..... 113

Capitolul 18

Spre Miazăzi..... 118

Capitolul 19

Atacul copacilor luptători..... 125

Capitolul 20

Ținutul de Porțelan..... 129

Capitolul 21

Leul devine rege..... 137

Capitolul 22

Ținutul Quadlingilor 142

Capitolul 23

Glinda, Vrăjitoarea cea bună 146

Capitolul 24

Înapoi în Kansas..... 156

Capitolul 1**Cicloul**

Mătușa Em și unchiul Henry aveau o mică fermă în Kansas, cea mai mică de pe acele câmpii întinse. Casa lor ieșea în evidență tocmai pentru că era foarte simplă, iar în apropiere nu se mai afla nimic. Dorothy era orfană și locuia de ceva vreme cu ei. Era fericită acolo, chiar dacă greutățile vieții lăsaseră urme asupra familiei. Mătușa abia dacă mai zâmbea, iar unchiul Henry nu râdea niciodată. Toto, câinele jucăuș al fetei, era singurul care o făcea să râdă și se juca adesea cu el.

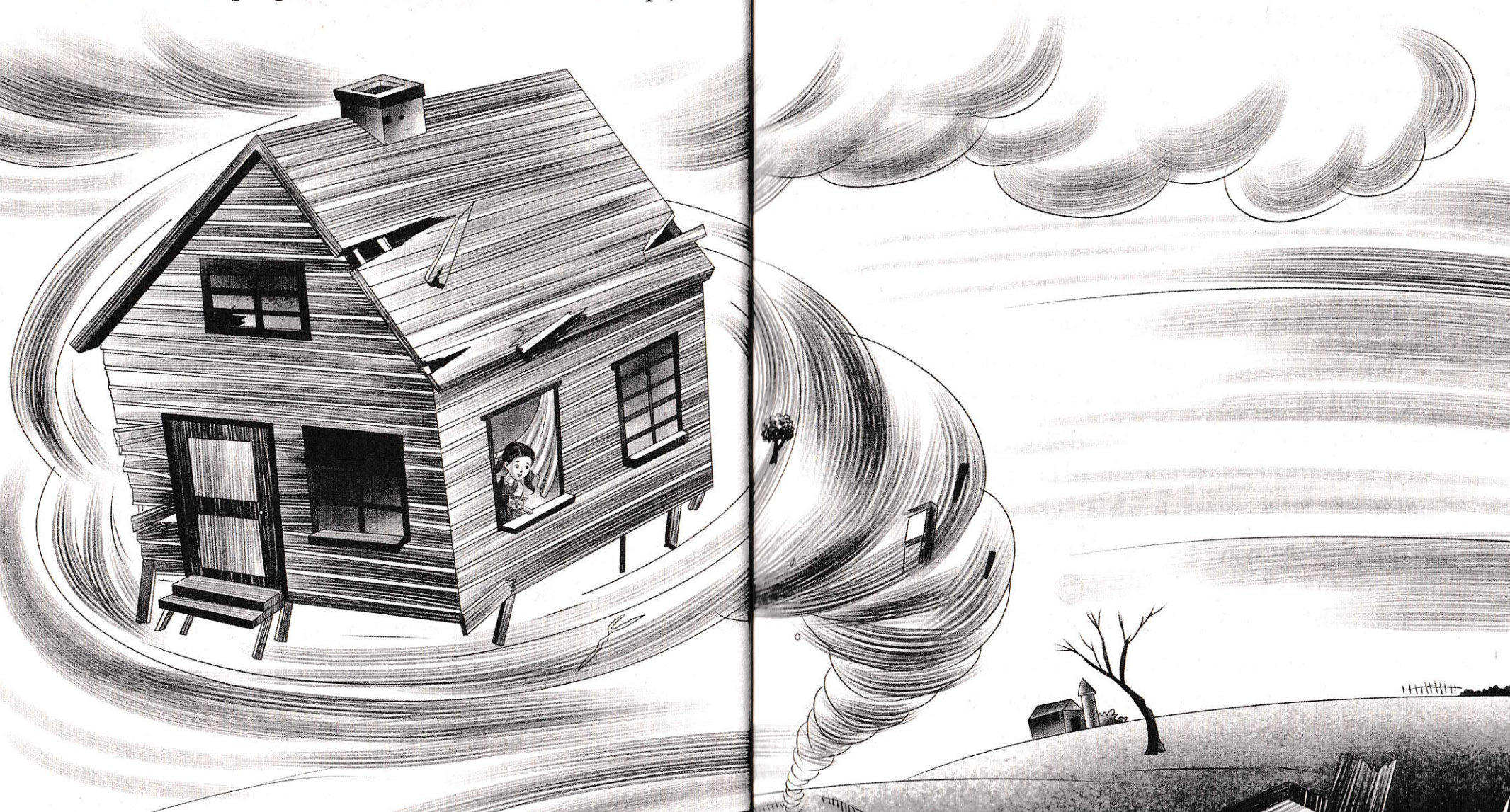
Casa lor era mică și cenușie, cu o singură cameră. Înăuntru se aflau două paturi, o masă, câteva scaune și o mașină de gătit din fier. În mijlocul podelei, se deschidea o trapă care ducea spre o pivniță. Acolo se adăposteau când vântul bătea cu putere, stârnind vârtejuri de praf.

Nici peisajul din jur nu avea culoare: pământul era gri, iar iarba uscată. Numai ochii albaștri ai lui Dorothy și râsul ei colorat dădeau viață acelui loc.

Într-o zi ca oricare alta, în timp ce Dorothy și Toto se jucau pe-afară, se auzi deodată un vuiet ciudat, semn că se apropia o furtună mare. Cât ai clipi, se

ridică un nor de praf de nu mai puteai vedea nimic. Vântul se întăți și, încet-încet se strânse într-o pâlnie uriașă, care se rotea cu o furie cumplită. Dorothy se sperie, iar Toto începu să schieune neliniștit.

Dorothy îl văzu pe unchiul Henry alergând spre ei, după care auzi și strigătul mătușii Em, care-i făcea

semne disperate: „Repede, Dorothy! Fugi în pivniță! E un ciclon cumplit!”.

Dorothy știa ce înseamnă asta, pentru că mătușa Em îi povestise cum ridică în aer case, oameni și animale, purtându-le până departe, dar nu-și imaginase niciodată că va fi prinsă într-un ciclon adevărat. Speriată, îl strânse pe Toto în brațe.

Pentru cățel, era prea mult. Îngrozit de zgomot, se zbătu până când scăpă din brațele fetei și fugi în casă, unde se ascunse tremurând în locul pe care el îl credea a fi cel mai sigur: sub patul lui Dorothy. Fata alergă după el cât putu de repede, dar chiar atunci se auzi un urlet asurzitor și casa începu să scârțâie din toate încheieturile.

Abia intrase în cameră, când simți că totul se învârte. Se prinse de marginea patului, dar degeaba. Casa se ridicase și se învârtea ca un titirez. Pe măsură ce vârtejul căpăta tot mai multă putere, Dorothy simțea că totul plutește în jurul ei de parcă era într-un balon. Și cum putea fi altfel, de vreme ce întreaga casă fusese ridicată de pe pământ de ciclon și purtată sus, tot mai sus!

Îngrozită de-a binelea, Dorothy strigă după mătușa Em și unchiul Henry, dar ei erau deja în pivniță, în siguranță, și nu-i puteau auzi strigătele. Fata înțelese

că nu are nicio cale de scăpare. Cuprinsă de spaimă, închise ochii și, strângându-l în brațe pe Toto, începu să se roage.

De speriată ce era, nici nu-și dădu seama când leșină, apoi căzu într-un somn adânc, cu Toto lipit de ea.

Capitolul 2

Întâlnirea cu muchinezii

După un somn adânc, care i se păru că durase o veșnicie, Dorothy se trezi. În jurul ei, totul era nemișcat și liniștit. Prin ferestre, soarele inunda camera cu o lumină caldă. Dorothy se uită împrejur, derutată, iar Toto își lipi boticul rece de obrazul ei.

– Unde sunt? întrebă Dorothy mirată. Unde sunt mătușa Em și unchiul Henry?

Alergă la ușă și... ce crezi că văzu? În fața ei se întindea o țară minunată. Pretutindeni erau copaci verzi și flori de toate culorile. Pe ramurile copacilor cântau păsărele mov, iar altele zburau jucăuș dintr-un copac în altul. Dorothy rămase uimită de frumusețea aceluiași tărâm care părea fermecat. „Unde aș putea fi oare?”, se întrebă ea.

În spatele casei, acolo unde altădată nu era decât pământul arid al preriei, se întindea acum o pajiște

JURNALUL MEU DE LECTURĂ

Vrăjitorul din Oz

Adaptare după L. Frank Baum

Numele _____

Prenumele _____

Clasa _____

Școala _____

Localitatea/județul _____

Titlul cărții _____

Autorul _____

Editura _____

Anul apariției _____

Genul literar _____

Număr de pagini _____

Număr de capitole _____

Data începerii lecturii _____

Data finalizării lecturii _____

Am ales să citesc această carte deoarece _____
